

Σταύρος Μαυρουδέας

Γιώργος Ρούσης

Αλέξανδρος Χρύσης

Πρώτιστο καθήκον σήμερα αποτελεί η πάλη για την αποτροπή μιας πολεμικής σύρραξης. Εάν αμφισβητηθεί η εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας απαιτείται αγώνας διττά απελευθερωτικός, και απέναντι στους ξένους επίδοξους κατακτητές και απέναντι στη ντόπια ξενόδομη αστική τάξη.

Η Ελλάδα μέσω της συμμετοχής της στο NATO και της ανεμπόδιστης λειτουργίας των ξένων βάσεων συμμετέχει ήδη ενεργά στον επιθετικό ιμπεριαλιστικό πόλεμο

Είναι σαφές ότι ο καπιταλισμός είναι υπεύθυνος για την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, την αποξένωση των ανθρώπων, την οικολογική καταστροφή του πλανήτη και τους πολέμους. Είναι επίσης σαφές ότι σήμερα στο πλαίσιο της όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων η ανθρωπότητα, και ιδιαιτέρως η ευρύτερη περιοχή μας, ζει διάφορους τοπικούς πολέμους ως συνέπεια ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, που στόχο είχαν και έχουν τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών των πληττόμενων χωρών και γενικότερα το γεωστρατηγικό τους έλεγχο.

Αυτή η όξυνση των αντιθέσεων ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα είναι πολύ πιθανόν να οδηγήσει σε μια ακόμη γενικευμένη σύρραξη, η οποία, λόγω και της ανάπτυξης της πολεμικής τεχνολογίας, θα είναι πολύ πιο καταστροφική για την ανθρωπότητα σε σχέση με τις προηγούμενες και θα θέτει σε κίνδυνο ακόμη και την ίδια την ύπαρξη της.

Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η όξυνση των σχέσεων της χώρας μας με την Τουρκία, που με την οποιαδήποτε αφορμή μπορεί να οδηγήσει σε θερμό επεισόδιο, ακόμη και σε πόλεμο. Η πολιτικά ενδοτική ελληνική κυβέρνηση με μαέστρο της τον Τσίπρα και πρώτα

βιολιά της τον υπουργό Εξωτερικών Ν. Κοτζιά και τον υπουργό Εθνικής Άμυνας Π. Καμμένο, με την πλήρη συμφωνία όλων των αστικών κομμάτων, αντί να ταχθεί υπέρ της εθνικής ανεξαρτησίας και της λαϊκής κυριαρχίας, επέλεξε να ενταχθεί στο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο πρωτίστως των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, το οποίο για την ώρα συμπορεύεται με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έτσι η Ελλάδα μέσω της συμμετοχής της στο ΝΑΤΟ και της ανεμπόδιστης λειτουργίας των ξένων βάσεων, οι οποίες αντί να κλείσουν επεκτείνονται και δραστηριοποιούνται (η βάση της Σούδας είναι το μεγαλύτερο αεροπλανοφόρο της Μεσογείου από το οποίο εκτοξεύονται πύραυλοι κατά Συριακών εδαφών) συμμετέχει ήδη ενεργά στον επιθετικό ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες είναι αναγκαία μια σαφής, δίχως «ναι μεν, αλλά» και διγλωσσία, στάση της κομμουνιστικής Αριστεράς.

Πρώτιστο καθήκον της είναι όχι μόνον να καταγγείλει μια ενδεχόμενη πολεμική σύρραξη, στην οποία θα εμπλέκεται και η χώρα μας, αλλά και να παρέμβει για να συμβάλει στην ανατροπή της. Και αυτή η παρέμβαση σημαίνει άμεση αγωνιστική διεκδίκηση της αποχώρησης από ΕΕ και ΝΑΤΟ, πολέμου συνδικάτο, καθώς και πρακτικό αποκλεισμό όλων των ξένων βάσεων με συνεχή αγώνα μέχρι το οριστικό κλείσιμό τους. Η κομμουνιστική Αριστερά θα πρέπει να αναδείξει και να στηρίξει την άρνηση των φαντάρων μας να συμμετέχουν καθ' οιονδήποτε τρόπο στην όποια εκτός των συνόρων μας πολεμική επιχείρηση, να παλέψει για την ακύρωση των κοινών πολυεθνικών ασκήσεων στο έδαφος μας τύπου «Ηνίοχος», αλλά και των στρατιωτικών συμφωνιών με τις πλέον πολεμοχαρείς δυνάμεις της περιοχής όπως το Ισραήλ.

Στόχος ενός αυθεντικού αντιπολεμικού κινήματος πρέπει να είναι και η, με κάθε τρόπο, εναντίωση στην ένταξη της εξωτερικής μας πολιτικής στα ΝΑΤΟϊκά σχέδια, ένταξη που εκφράζεται και υπηρετείται και με το χειρισμό του ζητήματος της ΠΓΔΜ. Πρέπει να αντισταθούμε στην καλλιέργεια κάθε είδους εθνικισμού, αλυτρωτισμού και ρατσισμού, φαινόμενα που προάγουν τον πόλεμο απέναντι σε άλλους λαούς, τους οποίους πρέπει να αντιμετωπίζουμε διεθνιστικά σαν αδέρφια μας.

Αν παρόλα αυτά επιχειρηθεί από τον οποιονδήποτε να αμφισβητήσει την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας, ελάχιστη προϋπόθεση άσκησης της λαϊκής κυριαρχίας, όχι μόνον με πολιτικούς και οικονομικούς όρους, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα από την Τρόικα που την δυναστεύει, αλλά και στρατιωτικά, τότε, όπως έπραξαν πάντοτε πρωτοπόρα οι

κομμουνιστές, σε αντίθεση με την αστική τάξη και τους πολιτικούς της εκπροσώπους, θα την υπερασπιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις, με έναν αγώνα διττά απελευθερωτικό, και απέναντι στους ξένους επίδοξους κατακτητές μας και απέναντι στη ντόπια ξενόδομη αστική τάξη, με ευθύνη της οποίας θα έχουμε οδηγηθεί στον πόλεμο.

Πηγή: ΠΡΙΝ